

“Ἄσ εἰπὼν ἴστόν τε καὶ ἴστίον ἔλκετο νηός.
 ἔμπνευσεν δ’ ἄνεμος μέσον ἴστίον, ἀμφὶ δ’ ἄρ’ ὅπλα
 καττάνυσσαν· τάχα δέ σφιν ἐφαίνετο θαυματὰ ἔργα.
 οἶνος μὲν πρώτιστα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν   35
 ἡδύποτος κελάρυζ’ εὔώδης, ὥρνυπο δ’ ὀδμὴ
 ἀμβροσίη· ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.
 αὐτίκα δ’ ἀκρότατον παρὰ ἴστίον ἐξετανύσθη
 ἀμπελος ἐνθα καὶ ἐνθα, κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ
 βότρυες· ἀμφ’ ἴστὸν δὲ μέλας εἴλισσετο κισσός   40
 ἀνθεσι τηλεθάων, χαρίεις δ’ ἐπὶ καρπὸς ὄρώρει·
 πάντες δὲ σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον· οἱ δὲ ἰδόντες
 νῆ’ ἥδη τότ’ ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον
 γῆ πελάαν· ὁ δ’ ἄρα σφι λέων γένετ’ ἐνδοθι νηὸς
 δεινὸς ἐπ’ ἀκροτάτης, μέγα δ’ ἔβραχεν, ἐν δ’ ἄρα μέσσῃ
 ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύχενα σήματα φαίνων.   45
 ἂν δ’ ἔστη μεμαυῖα, λέων δ’ ἐπὶ σέλματος ἄκρου
 δεινὸν ὑπόδρα ἰδών· οἱ δ’ εἰς πρύμνην ἐφόβηθεν,
 ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα
 ἔσταν ἄρ’ ἐκπληγέντες· ὁ δ’ ἐξαπίνης ἐπορούσας   50
 ἀρχὸν ἔλ’, οἱ δὲ θύραζε κακὸν μόρον ἔξαλύοντες
 πάντες ὁμῶς πήδησαν ἐπεὶ ἵδον εἰς ἄλα δῖαν,
 δελφῖνες δ’ ἐγένοντο· κυβερνήτην δ’ ἐλεήσας
 ἔσχεθε καί μιν ἔθηκε πανόλβιον εἶπέ τε μῆθον.
 Θάρσει, διε πάτερ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ.   55
 εἰμὶ δ’ ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος ὃν τέκε μήτηρ
 Καδμῆις Σεμέλη Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα.

Χαῖρε τέκος Σεμέλης εύώπιδος· οὐδέ πη ἔστι
 σεῖο γε ληθόμενον γλυκερὴν κοσμῆσαι ἀοιδήν.

8. Εἰς Ἀρεά

Ἄρεις ὑπερμενέτα, βρισάρματε, χρυσεοπήληξ,
 ὀβριμόθυμε, φέρασπι, πολισσόε, χαλκοκορυστά,
 καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορυσθενές, ἔρκος Ὁλύμπου,
 Νίκης εύπολέμοιο πάτερ, συναρωγὲ Θέμιστος,
 ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγὲ φωτῶν,   5
 ἡνορέης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἐλίσσων
 αἰθέρος ἐπταπόροις ἐνὶ τείρεσιν ἐνθα σε πῶλοι